נֶבֶּשׁ יְהוּדִי הוֹמִיָּה	כֹּל עוֹד בַּלֵבָב פְּנִימָה
עַיִן לְצִיּוֹן צוֹפַיָּה	וּלְפַּאֲתֵי מִזְרָח, קָדִימָה
הַתְּקְנָה בַּת שְׁנוֹת אֵלְפַּיִם	עוֹד לא אָבְדָה תִּקְנָתֵנוּ
אֶרֶץ צִיּוֹן וִירוּשְׁלַיִם	לְהְיוֹת עֵם חָפְשִׁי בְּאַרְצֵנוּ

As long as in the heart within	The Jewish soul yearns
And toward the eastern edges, onward	An eye gazes toward Zion
Our hope is not yet lost	The hope that is two-thousand years old
To be a free nation in our land	The Land of Zion, Jerusalem